

Onbeperkt houdbaar

Als je tot geloof bent gekomen in Jezus Christus, is dat een bijzondere ervaring. Misschien ben je ermee opgegroeid en wist je er altijd al van. Maar dan nog is het bijzonder wanneer je op een gegeven moment kunt zeggen: *ja, ik weet het zeker, aan deze God kan en wil ik mij toevertrouwen*. Belijdenis doen is zo'n moment waarop je dat aan iedereen wilt laten weten: 'Dit geloof ik!'

Toch betekent dat niet dat daarmee alles is gezegd. Het geloof is en blijft een ontdekkingstocht. Je komt zelf nieuwe vragen tegen. Het kan ook zijn dat vrienden of collega's vragen aan je stellen waarover je nog nooit had nagedacht. Of je leest een kritisch boek dat 'jouw' waarheden opeens ter discussie stelt. Het zijn allemaal uitdagingen aan je geloof in Jezus Christus.

Tegen die achtergrond is dit boek geschreven. Het wil je nog meer laten ontdekken en ervaren van het geloof, dat God wil geven door de Bijbel en Zijn Heilige Geest. Maar het wil ook ingaan op uitdagingen die op dat geloof kunnen afkomen. Vooral ook de uitdagingen van vragen uit je omgeving: hoe zit dat nou met dat geloof van je? Waarom geloof je dat? En hoe kun je dat in deze tijd nog geloven? De auteurs hebben allemaal het verlangen om te laten zien dat het christelijke geloof die vragen aankan. Het is onbeperkt houdbaar!

Het boek volgt de twaalf artikelen van de apostolische geloofsbelijdenis. Want als iets de houdbaarheid van het christelijke geloof laat zien, is het wel deze belijdenis. Al vanaf de eerste of tweede eeuw na Christus (het is niet precies bekend wanneer ze is ontstaan) vat de christelijke kerk hiermee haar geloof samen. Over alle artikelen is heftig gediscussieerd, maar ze hebben stuk voor stuk de tijd doorstaan.

Het mooie is bovendien dat deze belijdenis óók niet beperkt wordt door kerkelijke grenzen. Of je nu bijvoorbeeld in een protestantse (van welke soort dan ook) of in een rooms-katholieke dienst komt, in de kern wordt nog steeds hetzelfde geloof beleden. Dat hebben we concreet ervaren tijdens de eindredactie van dit boek. Daarvoor hadden we ons een paar dagen opgesloten in het klooster van de Norbertijnen in Averbode (België), waar hetzelfde geloof wordt beleden.

Op één van die dagen stonden we tijdens het ochtendgebed stil bij de betekenis van 'kerkleraren', wegwijzers in het christelijke geloof. We

zongen een prachtig lied dat precies uitdrukt waar het in de apostolische geloofsbelijdenis uiteindelijk om gaat. Niet eindeloos *praten* over het christelijke geloof, maar met God op weg gaan naar het heilig Land...

*waar strijd en twijfel zijn beslecht,
de waarheid zingend wordt gezegd.*

Diane Palm en Herman van Wijngaarden
oktober 2008

Hoe lees je *Onbeperkt houdbaar*?

Onbeperkt houdbaar is een boek om in je eentje te lezen of er samen met anderen mee aan de slag te gaan. Hoe lees je het?

Méér dan een leesboek

Onbeperkt houdbaar wil je aanzetten om persoonlijk na te denken over de kern van het christelijke geloof. Daarmee is het meer dan een leesboek alleen. Je wordt op verschillende manieren uitgedaagd om mee te denken en mee te doen.

- Ieder hoofdstuk van *Onbeperkt houdbaar* gaat over één artikel van de apostolische geloofsbelijdenis. Per artikel (hoofdstuk) hebben we *drie onderwerpen* gekozen die voor jongeren nu spannend en actueel zijn.
- Ieder onderwerp start met een *introdactie* – een vraag of een opdracht die laat zien op welke manier dit onderwerp een rol speelt in jouw leven. Door deze opdracht te doen, ontdek je: dit onderwerp raakt mij, hierover wil ik meer weten.
- Vervolgens wordt het onderwerp voor je uitgediept in een *studie* die je een weg wijst om met dit onderwerp om te gaan. Zowel je hoofd als je hart worden daarbij aangesproken.
- Na de studie vind je *twee vragen* die je helpen om de betekenis van het onderwerp voor jezelf concreet te maken ('Om over door te denken/praten').
- De *eigentijdse weergave van de Heidelbergse Catechismus* die bij ieder hoofdstuk staat, laat zien wat de protestantse kerk vier eeuwen geleden heeft gezegd over de apostolische geloofsbelijdenis. Goed om daar kennis van te nemen, ten slotte ben je niet de eerste die gelooft! De tekst is afkomstig uit *De Heidelbergse Catechismus; Een eigentijdse weergave door dr. W. Verboom* (Uitg. Boekencentrum, 2007).

Werkboek voor groepen

Je bent niet de eerste, maar ook niet de enige die gelooft! Daarom is het goed om vragen en antwoorden over het geloof met elkaar te delen. *Onbeperkt houdbaar* is daarvoor bij uitstek geschikt. Het is namelijk ook een werkboek voor groepen. Als gespreksgroep na je belijdenis of als jongerengroep van de kerk kun je met dit boek minimaal twaalf avonden vullen. Hieronder een korte handleiding.

- Je spreekt met elkaar af over welk artikel van de apostolische geloofsbelijdenis het gaat. Iedereen verdiept zich thuis in het onderwerp door de introducties in te vullen en de studies te lezen.
- Op de avond zelf start je door met elkaar het bijbelgedeelte te lezen aan de hand van de bijbehorende leesopdracht (zie begin hoofdstuk). Praat daar met elkaar kort over door. Bid samen om wijsheid en inzicht van de Heilige Geest.
- Eerst peil je bij elkaar wat de introductie bij het onderwerp heeft opgeroepen. Het gaat hierbij nog niet om de 'goede' antwoorden, maar om een eerlijk gesprek over waar je zelf staat. Je inventariseert dus wat er leeft in de groep.
- Van daaruit maak je de overgang naar de gespreksvragen bij het onderwerp, waarbij de inhoud van de studie wordt verwerkt. Ook hierbij ligt het accent op het onderlinge gesprek. Een gespreksleider zorgt ervoor dat iedereen de ruimte krijgt om te zeggen wat hij of zij wil zeggen.
- Rond de bespreking van een onderwerp duidelijk af. Een mooie vorm is het zingen van een lied. Voordat je verdergaat, kun je ook een korte pauze houden. Daarmee maak je duidelijk dat de avond uit verschillende onderdelen bestaat.
- De avond sluit je af door dank- en gebedspunten naar aanleiding van het hoofdstuk (geloofsartikel) te verzamelen. Bid met en voor elkaar.

In principe behandel je alledrie de onderwerpen. Ga hier wel flexibel mee om. Heb je minder tijd of loopt een bespreking van een onderwerp uit, maak dan keuzes. Laat een onderwerp 'vallen' of schuif het door naar een andere avond.

Laat je verrassen door God, dit boek én elkaar!

STERKSTE ONBEDORVEN

Artikel 1:

IK GELOOF IN GOD DE VADER, DE ALMCHTIGE, SCHEPPER VAN HEMEL EN AARDE

Heidelbergse Catechismus – een eigentijdse weergave, zondag 9 en 10

Vraag 26:

Wat bedoel je met de woorden: ik geloof in God de Vader, de Almachtige, Schepper van hemel en aarde?

Antwoord:

Dat de Vader van onze Heere Jezus Christus, die alle dingen heeft geschapen, onderhoudt en regeert, om Jezus' wil mijn God en Vader is.

Vraag 27:

Wat betekent dit?

Antwoord:

Dat God voor mij zorgt als een Vader. Hij voorziet in alles in mijn leven en keert zelfs het kwade ten goede. Daarom vertrouw ik me helemaal aan Hem toe.

Vraag 28:

Wat houdt dit in voor je geloof?

Antwoord:

Dat ik in tegenspoed geduldig kan zijn en in voorspoed dankbaar, en dat ik vertrouwen heb voor de toekomst.

Bijbel: Psalm 103

Lees Psalm 103 en onderstreep (of schrijf voor jezelf op) welke eigenschappen van God hier genoemd worden. Welke drie eigenschappen drukken voor jou op dit moment het meest uit wie/hoe God is?

1.1 God heeft meer kinderen

Wat een Vader...!

Op aarde is er in principe maar één iemand die je je vader mag noemen. Het is dus nogal wat dat God zich Vader laat noemen. 'Ik geloof in God de Vader', dat zegt iets over de speciale band die God met mensen heeft. Maar op welke manier is God een vader? Denk daar eens over na aan de hand van een aantal uitspraken. Geef per uitspraak aan of je het ermee eens of oneens bent.

God is een Vader van alle mensen op deze wereld.

- eens/oneens, want...

God houdt net zoveel van Zijn gelovige als van Zijn ongelovige kinderen.

- eens/oneens, want...

Wat je ook doet als mens, God blijft altijd van je houden.

- eens/oneens, want...

Je kunt God niet zomaar je Vader noemen.

- eens/oneens, want...

'Ik geloof...', heb je gezegd. Je komt er openlijk voor uit: hier sta ik voor. Maar waar sta je eigenlijk voor? Wat geloof je? Beter nog: wie geloof je? Ik geloof in God. Maar wie is God dan? Hoe leg je uit wie Hij is – voor jou, maar ook voor je vriend of vriendin? Gelukkig hebben al veel mensen vóór ons daarover nagedacht. Zij kunnen ons op weg helpen. Zij zijn als het ware een gids die je rondleidt – om je wegwijs te maken in de wereld van het geloof.

Eén zo'n gids is de apostolische geloofsbelijdenis. In twaalf punten wordt de kern van het geloof samengevat. Er is een mooie legende over het ontstaan hiervan: volgens dit verhaal spraken de twaalf apostelen om de beurt allemaal één zin uit. Petrus, altijd al haantje de voorste, zei de eerste zin: 'Ik geloof in God de Vader...' Johannes volgde, daarna leverde Jakobus zijn bijdrage en uiteindelijk was daar de *apostolische geloofsbelijdenis*. De woorden over de opstanding kwamen natuurlijk uit de mond van Thomas.

Een legende, inderdaad. Maar het geeft tegelijk wel aan dat deze belijdenis gebaseerd is op de prediking van de apostelen. Daarom ook die naam.

Iets of lemand

De apostolische belijdenis begint met te zeggen dat God een Vader is. Ik vind dat een geweldige greep. Daar is direct al heel veel mee gezegd. Ik noem een aantal dingen. Allereerst wordt hieruit duidelijk dat geloven in God veel meer is dan geloven dat God bestaat. Want daar is eigenlijk nog niet zoveel mee gezegd. Dat gelooft zelfs de duivel (Jak. 2:19), maar een gelovige kun je hem toch niet noemen.

Op die manier zijn er veel 'gelovigen': ik geloof wel dat er *iets* is, er moet wel *iets* meer zijn... De meeste mensen geloven wel in een hogere macht, maar dat is zo onpersoonlijk. Bovendien valt van zo'n 'iets' niet veel te verwachten. Geloven in 'iets' is vergelijkbaar met zeggen: ik geloof dat de president van Amerika bestaat. Daar zullen weinig mensen aan twijfelen. Maar wat zeg je daarmee? En wat betekent dat voor jouw leven?

Als je zegt: 'Ik geloof in God de Vader', dan wordt het persoonlijk. En dat is nu juist het kenmerkende van het geloof: dat het persoonlijk is. Geloven is God als je Vader kennen. Daarom is geloven ook iets anders dan het voor 'waar' houden van bepaalde opvattingen of het hebben van overtuigingen. Natuurlijk heb je die wel, maar die zijn van het geloof afgeleid. Die zijn niet het geloof zelf. Geloof is: geloof in God.

Dat kán dus: een relatie hebben met God!

Niet op afstand

En wie is God dan? Het allereerste wat gezegd wordt, is dat Hij een Vader is. Geloven houdt dus in dat je een relatie hebt, een relatie met God. Dat kán dus: een relatie hebben met God! God is wel groot en hoog verheven, maar niet zo ver weg dat Hij onbereikbaar is. God die een Vader is; dat is iets anders dan een hogere macht. Een hogere macht is ondoorgondelijk, wordt geleid door willekeur. God niet. Hij is wel ver boven ons verheven, maar toch niet ondoorgondelijk en ook niet onbereikbaar. En zeker niet willekeurig.

Dat alles wordt aangegeven met het woord 'vader'. Het is een uitdrukking van Zijn nabijheid, Zijn betrokkenheid, Zijn bescherming, maar boven alles van Zijn liefde. Het woord vader overbrugt de afstand die er is tussen Hem – de hoge en heilige God – en ons mensen. God blijft niet op afstand. Hij komt dichtbij.

Zo Vader, zo Zoon

God is allereerst de Vader van de Zoon. In Jezus is God dichtbij gekomen. In Hem laat Hij zien dat Hij Vader is, ook voor ons. Als je de Vader wilt leren kennen, kun je dus het beste naar Zijn Zoon kijken. Want Jezus is sprekend Zijn Vader. Zo Vader, zo Zoon.

Daarmee is direct een antwoord gegeven op de vraag: van wie is Hij Vader? Is Hij de Vader van alle mensen? Is iedereen een kind van God? De Bijbel laat zien dat Hij allereerst de Vader is van Jezus Christus. Toch is daarmee nog niet alles gezegd. God heeft meer kinderen dan alleen Zijn Zoon. Hij is de Vader van alle mensen. Want Hij is de Schepper. En als Schepper is Hij de Vader van alle mensen.

Ver van huis

Is dan iedereen een kind van God? Dat hangt ervan af wat je daaronder verstaat. Aan de ene kant kun je zeggen dat iedereen een kind van God is. Want Hij is als Schepper de Vader van alle mensen. Alleen, Zijn kinderen hebben Hem vaarwel gezegd, de rug toegekeerd. Allemaal. Daarom zijn we van onze Vader vervreemd. We zijn ver van huis. Zo ver, dat wij zelf de weg nooit meer terug kunnen vinden. Er is maar één kind trouw gebleven aan Vader: Jezus. En dankzij Hem kunnen ook wij weer kind aan huis worden bij God. Dan gaan we Hem weer erkennen als onze Vader en worden wij wie we echt zijn: kinderen van Hem.

God is dus wel de Vader van alle mensen, maar niet alle mensen gedragen zich als een kind van de Vader. Toch geeft God Zijn vaderschap niet op. Hij wil dat al Zijn kinderen weer bij Hem thuiskomen. Daarom is Hij geduldig, maar ook verlangend en vooral vol liefde. Lees de bekende gelijkenis uit Lukas 15 maar: die van de Vader die wacht. Hij wil dat de relatie weer goed wordt. Dat het kinschap wordt hersteld. Hij wil ons adopteren: weer aannemen als Zijn eigen kinderen. Dat is het verhaal dat de Bijbel vertelt: van een Vader die Zijn Zoon kwijtraakte, maar daarvoor wel veel verloren kinderen terugvond.

Overigens laat de genoemde gelijkenis ook zien dat je het zicht op je Vader kwijt kunt raken als je gewoon thuis gebleven bent. Zo denkt de oudste zoon in termen van rechten en plichten, en ziet hij zijn vader als zijn werkgever. Maar ook deze kinderen wil God weer als Zijn *kinderen* (en niet als knechten) bij zich hebben.

Vader weet de weg

Maar wat nu als je een vader hebt met wie je heel vervelende ervaringen hebt? Eén die nauwelijks om je geeft. Of erger nog: die je vertrouwen beschadigd heeft. Een vader die veel eiste, maar weinig gaf – zeker weinig liefde. Als dat het geval is, dan is het goed om te bedenken dat God

allereerst de Vader van de Heere Jezus is. Dat wil zeggen dat Hij een *genadig* Vader is, vol liefde.

Als je goede ervaringen hebt met je aardse vader, dan mag je bedenken dat God een Vader is die je nog veel meer liefheeft en het goede met je voor heeft.

Het vaderschap wordt dus door God bepaald. Dat is belangrijk om voor ogen te houden. Anders zou je de ervaringen die je hebt met je aardse vader, gaan projecteren op God. Het is juist andersom. Als je goede ervaringen hebt met je aardse vader, dan mag je bedenken dat God een Vader is die je nog veel meer liefheeft en het goede met je voor heeft. Hij is niet hard en meedogenloos. Hij is degene aan wie je je kunt toevertrouwen.

Je kunt je alleen maar aan iemand toevertrouwen, als je bij die persoon veilig weet, als je hem vertrouwt. God vraagt jouw *vertrouwen*. Dat hoort ook bij de relatie die Hij met iedereen wil. Ik denk aan een regel uit een liedje: 'Vader weet de weg, en ik weet nog van niets.' Dat is vertrouwen. Het komt goed, want Vader weet de weg. Als je dat kunt zeggen, dan kun je ook zeggen: wat een Vader heb ik!

Om over door te praten/denken

1. *We geloven niet in God als een hogere macht maar als een Vader. Welke genoemde aspecten van Gods vaderschap spreken jou bijzonder aan? Bijvoorbeeld Zijn nabijheid, Zijn betrokkenheid, Zijn bescherming, Zijn liefde, of... (vul zelf aan vanuit het artikel).*
2. *Op welke manier erken jij het vaderschap van God? Of anders gezegd: op welke manier blijkt dat jij echt als kind van de Vader leeft?*

1.2 God kan wat Hij wil

De allersterkste van de hele wereld?

'Mijn vader is de allersterkste van de hele wereld!' Zoiets dacht of zei je vroeger misschien wel over je eigen vader. Intussen weet je beter. Van God onze Vader in de hemel belijden we dat Hij de Almachtige is. Maar hoe ervaar je dat als om je heen zoveel dingen gebeuren waarbij je als mens machteloos staat: ziekte, natuurrampen, oorlogen, ongelukken? De vraag is: welk gevoel roept de belijdenis *Ik geloof in God de Vader, de Almachtige* bij je op? Kies er maximaal twee uit.

- blijdschap
- opluchting
- twijfel
- boosheid
- verdriet
- zekerheid
- rust
- trots
- onbegrip

'Mijn papa kan alles!' Er is natuurlijk niets mooiers voor een vader dan dat zijn kind dit zegt. (Ik zie uit naar de dag dat het zover is...) Dat geldt natuurlijk voor God precies zo. Alleen, is dat ook zo? Kan God alles? Maar dan ook echt alles? Juist de belijdenis dat God almachtig is, roept nogal wat vragen op. Daarvoor gebeuren er toch te veel nare dingen op deze wereld. Dingen die je niet kunt rijmen met Gods almacht. Er is zoveel ellende.

Je hebt intussen al lang ontdekt dat je vader niet alles kan. Maar wat als dat ook voor je Vader in de hemel geldt? Heb je dan niet echt een probleem?

Twee sporen

Direct na de belijdenis dat God Vader is, volgen er nog meer 'eigenschappen' van Hem. Alleen al omdat Hij niet in één woord of beeld te vangen is. Daar is Hij veel te groot voor. Daarom wordt er ook meer gezegd dan alleen dat Hij vader is. Hij is ook almachtig. Beter gezegd:

Hij is een *almachtig Vader*. Het is goed om die twee aspecten bij elkaar te houden.

Waarom? Omdat je anders al snel ontspoot. Zoals een trein alleen over-eind blijft en verder komt over twee rails, zo hebben wij beide aspecten van God nodig om niet te ontsporen.

Een vader zonder macht heeft wel goede bedoelingen, maar is beperkt in zijn mogelijkheden: hij kan ook niet alles. En macht zonder vader verwordt al snel tot tirannie. Dan krijg je een dictator, iemand die 'tot alles in staat' is.

Steen

In de loop van de jaren zijn er op verschillende manieren vragen gesteld bij de almacht van God. Soms vanuit een persoonlijke aanvechting: na het moeten meemaken van diep ingrijpende gebeurtenissen, kwam de vraag boven of God wel echt almachtig is. Soms was het niet meer dan een foefje om God op afstand te houden. Een klassiek voorbeeld daarvan is de volgende vraag: als God almachtig is, kan Hij dan een steen maken die zo zwaar is dat Hij 'm niet kan optillen? Als Hij dat kan, dan is Hij niet almachtig, want dan kan Hij de steen niet optillen. Als Hij het niet kan, is Hij ook niet almachtig, want dan kan Hij zo'n steen niet maken. Dus, hoe je het ook wendt of keert: God is niet almachtig.

Bij machte

Het is duidelijk dat in de Bijbel zo niet over de almacht van God gesproken wordt. Woorden als 'almachtig' en 'Almachtige' komen in de Bijbel überhaupt niet heel vaak voor. En als er wel over gesproken wordt, dan blijkt dat het om iets anders gaat dan dat Hij alles kan. Er zijn bijvoorbeeld ook dingen die Hij niet kan: God kan niet liegen. Hij kan zichzelf ook niet verloochenen. Gods almacht is dus iets anders dan dat Hij 'tot alles in staat is'.

Als er gesproken wordt over almacht, dan moet je altijd bedenken dat Gods almacht in het licht staat van Zijn Vaderschap. Bij iemand die tot alles in staat is, heb je meestal geen positieve gevoelens. Zo'n uitdrukking wordt gebruikt voor nietsontziende dictators. Wanneer je Gods almacht losmaakt van Zijn vaderschap, wordt het iets abstracts. Daar kun je discussies over houden, maar je komt er niet verder mee.

Gods almacht wil niet zeggen dat Hij alles kan, laat staan dat Hij 'tot alles in staat is'.

Als de Bijbel spreekt over Gods almacht, dan is dat bedoeld als troost: het loopt Hem niet uit de hand. Het wijst op Gods handelen in deze

wereld, op Zijn daden. Het geeft aan dat God werkt in deze wereld. Hij is bezig. Het onderstreept Zijn trouw: wat Hij is begonnen, laat Hij niet los. Gods almacht moet je zien in relatie tot Zijn plan met deze wereld en met jouw leven: Hij is bij machte om dat tot een goed einde te brengen, ondanks het vele verzet dat Hij daarbij ondervindt.

Kruis

Gods almacht licht ook op in het kruis. Dat klinkt tegenstrijdig, want juist op Golgotha blijkt waartoe mensen in staat zijn: het vermoorden van Gods Zoon. Aan het kruis lijkt het er eerder op dat God onmachtig is. Toch is ook dit een teken van Gods macht. Want zelfs dit afschuwelijke kwaad kan Hij aan. Meer nog: Hij keert het ten goede. Aan het kruis blijkt Gods verzoeningsmacht. In Jezus Christus komt Gods kracht aan het licht, en dan blijkt het zwakke van God sterker te zijn dan mensen (1 Kor. 1:25). Het kruis is het beste voorbeeld hoe God met het kwaad omgaat. Hij *bestrijdt* en *overwint* het.

*Als de Bijbel spreekt over Gods almacht,
dan is dat bedoeld als troost:
het loopt Hem niet uit de hand.*

Vertrouwen

Zo bezien is Gods almacht iets wat om vertrouwen vraagt, juist als je met ingewikkelde vragen wordt geconfronteerd die niet zomaar te beantwoorden zijn. En toch houd je je vast aan God, omdat Hij heeft laten zien dat Hij sterker is dan het kwaad.

Een ongelovige zegt: 'Omdat er zoveel leed is, kan God niet bestaan.' Jij zegt het precies andersom: 'Alleen omdat God bestaat, kan ik zoveel leed verdragen.' Omdat God is opgewassen tegen het verzet dat Hij in deze wereld tegenkomt. Geen belemmering is zo sterk, dat deze Hem van Zijn doel kan afhouden. Hoe Hij dat ooit voor elkaar krijgt, is ons een raadsel, want vooralsnog lijkt het er niet op.

Verwachting

Toch heeft God er al een belangrijk begin mee gemaakt. Een hoopvol begin ook: de opstanding. De opstanding van Jezus Christus is een keerpunt in de geschiedenis. Daarin blijkt de beslissende slag geslagen te zijn. Iemand vergeleek het met D-day: de invasie van de geallieerden in de Tweede Wereldoorlog, die een cruciale wending bleek te zijn. Zo is Jezus' opstanding het begin van de Grote Opstandingsdag. Volgens Paulus zijn deze twee nauw met elkaar verbonden (1 Kor. 15). Daarom

zien we uit naar V-day: de dag van Zijn overwinning, die tegelijk ook de overwinningsdag van alle gelovigen is. Daarom mag je verwachting van God hebben. Zijn Koninkrijk komt!

Gods almacht blijkt in de Bijbel sterk toekomstgericht te zijn. Vooral in het laatste bijbelboek Openbaring wordt Gods almacht vaak genoemd. Tegelijk wordt daar ook duidelijk dat dit niet zonder strijd gaat. De overwinning is voor God geen koud kunstje, maar een reëel gevecht. Maar dankzij Zijn almacht hebben wij vertrouwen en wordt de hoop levend gehouden.

Kortom: Gods almacht wil niet zeggen dat Hij alles kan, laat staan dat Hij tot alles in staat is. Het benadrukt dat God kan wat Hij wil en wat bij Hem past; wat bijdraagt aan de verwerkelijking van Zijn Koninkrijk. Gods almacht is daarom een bron van hoop en vertrouwen. Want uiteindelijk zal Hij inderdaad de allersterkste van de hele wereld blijken te zijn.

Om over door te praten/denken

1. *'Alleen omdat God bestaat, kan ik zoveel leed verdragen.'* Zou je deze stelling (durven) verdedigen als je zelf geconfronteerd wordt met lijden?
2. *'Gods almacht wil niet zeggen dat Hij alles kan, maar benadrukt dat God kan wat Hij wil en wat bij Hem past.'* Vul aan: *'Dit vind ik bemoedigend/moeilijk/te makkelijk/verhelderend/tegenstrijdig/... (vul eigen woord in).'*